

Astrantia major
jarzmianka większa

(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Bylina dziko rosnąca na terenie naszego kraju (występuje w środkowej, wschodniej i południowej Europie oraz w rejonie Kaukazu), ale mająca też wiele ciekawych odmian uprawnych. Osiąga wysokość 40-80 cm. Ma biało-różowe kwiaty zebrane w kwiatostany, otoczone od dołu podkwiatkami (okrywami), które nadają całości charakterystyczny, „koronkowy” wygląd. Kwitnienie przypada na wiosnę i wczesne lato, niekiedy się powtarza późnym latem. Roślina sama się rozsiewa. Wymaga żyznej, próchnicznej gleby, która powinna być stale lekko wilgotna, i półcienistego miejsca. Nadaje się do nasadzeń naturalistycznych - polecana jest do parków, a także na rabaty, na kwiaty cięte i do suchych bukietów.

autorzy: Alicja Cecot; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

rodzaj kwiatów

barwa kwiatów

pora kwitnienia

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

strefa

środkowa, wschodnia, południowa Europa i rejon Kaukazu

byliny

byliny

bylina

wzrost typowy dla gatunku

kępiasty

od 0,5 m do 1 m

ciemnozielone

kwiatostan

białe

czerwiec

maj

lipiec

stanowisko półcieniste

podłoże umiarkowanie wilgotne

odczyn lekko kwaśny do obojętnego

próchniczna

ozdobne z liści/igieł

ozdobne z kwiatów

suche bukiety

kwiaty cięte

rabaty

kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

parki

ogrody przydomowe

5

autorzy: Alicja Cecot; , Związek Szkółkarzy Polskich;

